

Autobiografie Gheorghe Bradin (extras)

Prin anul 1921, pe când mă găseam în Păuliș, un oarecare credincios baptist de acolo, fost în SUA (Pernevan Petru) a primit o scrisoare de la un prieten al său (Constantin Sida) care era tot în SUA, pe care am citit-o și eu și care – printre altele – îi scria următoarele: „Frate Petre, îți mai aduci aminte de când ai fost aici și ai fost cu noi la Memorial Hall, ai văzut cu ochii dumitale, cum Dumnezeu vindeca prin sora aceea (Aimee Semple McPherson, n.n.), tot felul de boale de care erau cuprinși cei ce veneau la ea crezând... Noi, după ce a plecat de aici sora aceea, am căutat după frați care se țin de ea și am început a merge cu ei la rugăciune și Domnul ne-a botezat cu Duhul Sfânt pe șapte suflete...”

După ce am ajuns și noi să citim această scrisoare, am ajuns la convingerea că avem și noi nevoie de botezul Duhului Sfânt, însă nu știam cum se primește. Am scris o scrisoare unuia dintre cei despre care scria Sida Constantin că a primit botezul cu Duhul Sfânt și care era originar din comuna Păuliș, l-am întrebat ce fel de

spiritiști sunt ei? Lucrează cu masa sau cu paharul? Și cum cred ei că se primește Duhul Sfânt? La rugăciunea persoanei care stăruie să-L primească sau prin punerea mâinilor altora? Acesta mi-a scris că ei nu sunt spiritiști, nu lucrează nici cu masa, nici cu paharul, ci ei predică pe Hristos. Acest răspuns nu m-a mulțumit, fiindcă l-am crezut insuficient pentru dorințele și setea sufletului meu. Căci mi-am zis: Dacă voi îl predicați pe Hristos și nu aveți ceva mai mult și noi îl predicăm pe Hristos.

În anul 1922, pe când locuiam la părinții mei din comuna Cuvin, am spus soției că vreau să merg cu căruța la Păuliș, unde aveam semănat ovăz în grădină, voiam să-l văd cum este. Ea a stăruit mult să o duc și pe ea, însă eu i-am arătat că ea nu poate suferi scuturăturile pe care i le pricinuieste căruța și poate să-i fie mai rău, însă în urma stăruințelor ei i-am făcut un așternut mai moale în căruță și am luat-o și pe ea. La început nu i-a fost rău, însă pe când am intrat în comuna Păuliș, a început să aibă amețeli, să i se întunece vederea și să audă șoptindu-i-se,

dinlăuntru ei, „aici vei muri, pe drum, și nu vei ajunge să-ți mai vezi locuința.” Aflându-se în această stare a început a se ruga lui Dumnezeu să aibă milă de ea. Și, tot dinlăuntru ei, a început a-i șopti un alt glas, care îi spunea să nu deznădăjduiască că dacă Domnul a putut vindeca o femeie care era legată de un duh al neputinței de 18 ani, cu atât mai vârtos o poate vindeca pe ea, care suferea de doi ani și jumătate. S-a rugat lui Dumnezeu să o ierte pentru greșelile pe care le-a comis, și Domnul a vindecat-o, slăvit să fie Numele Lui, și după o săptămână ea a început a lucra cu mine la prășitul porumbului. Bucuria noastră a fost foarte mare, că Domnul a vindecat-o fără să fie nevoie să vină aici sora aceea din SUA, despre care a scris Sida Constantin, că se făceau vindecări prin ea, fiindcă înainte soția mea credea că dânsa numai așa s-ar vindeca, dacă ar veni aici sora aceea să se roage pentru ea.

În comuna Păuliș locuia Petru Andraș, care avea frate și cumnată printre cele șapte suflete despre care a scris Sida Constantin că au primit Duhul Sfânt. Aceștia au trimis fratelui lor o broșurică scrisă în limba română care purta titlul de *Adevărul Biblic*, care trata despre primirea botezului cu Duhul Sfânt și despre vindecarea boalelor prin credință. Broșurica

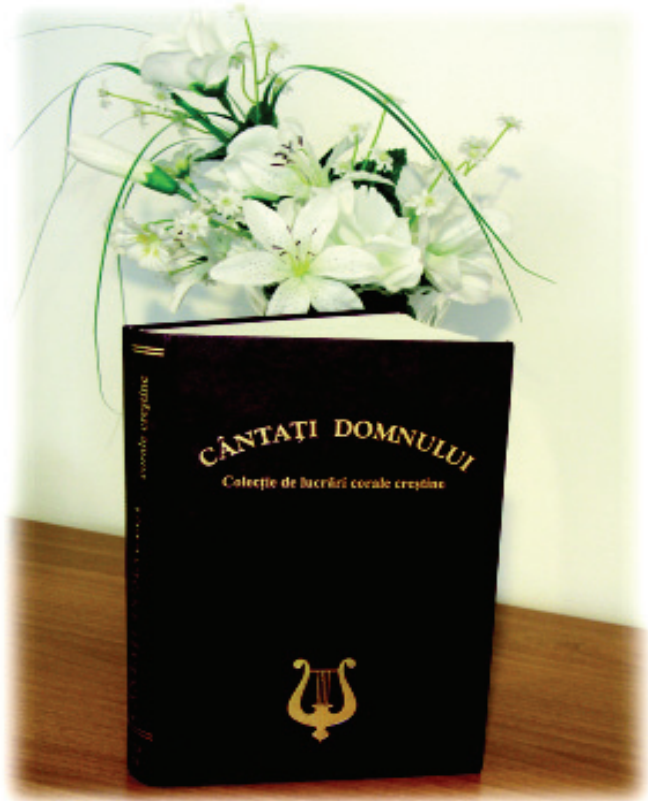
(continuare în pag. 18)

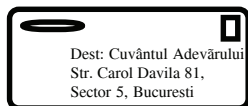
„Cântați Domnului”

La 80 de ani de la apariția primei și la 74 de ani de la apariția ultimei „Harfe a corului creștin”, fratele Ghiță Popa, un om dedicat slujirii muzicale în cadrul bisericilor pentecostale românești din țară și Diaspora, pune la dispoziția celor interesați o nouă carte pe note.

Colecția „CÂNȚAȚI DOMNULUI” cuprinde o parte din cele mai frumoase și inspirate cântări corale ale compozitorilor evanghelici români, precum și aproximativ 35 de imnuri noi compuse de compozitori americani și din patrimoniul universal. Marea majoritate a cântărilor deja consacrate ca *Maranata*, *Paradisul*, *Iertare*, *Isus - Leul din Iuda*, *Isus va domni*, *O, Călătorule* și altele văd lumina tiparului pentru prima dată, din dorința ca tânăra generație să cunoască bogatul tezaur spiritual lăsat de compozitorii noștri înaintași și să-l introducă în repertoriul coral al bisericilor.

Comenzi pentru această carte pe note se pot adresa în România la Aurora Bejan (tel.: 0357-402-237 sau e-mail: aurora_popa@yahoo.com) ori în SUA la Ghiță Popa (tel.: 916-862-2135 sau e-mail: ghitapopa@gmail.com)

Cititorii ne scriu

Dragi frați,

Cu ocazia anului nou 2010, doresc să vă salut, cu toată dragostea, în numele tuturor fraților mei dragi din biserica în care slujesc Domnului aici, în Australia, atât pe dumneavoastră, cât și pe toți frații de la redacția revistei CUVÂNTUL ADEVĂRULUI, din conducerea Cultului Creștin Penticostal din România și din cadrul Institutului Teologic Penticostal din București.

Vă mulțumim din nou și pentru eforturile pe care le-ați făcut și pe parcursul anului 2009 pentru ca revistele să ajungă și la noi, în fiecare lună, la timp.

**BENI FIȚUI – Perth,
Australia**

ANUNȚ

Se pot face în continuare abonamente (sau suplimentări) la revista Cuvântul Adevărului pentru anul 2010. Menționăm că am expediat la toți abonații din anul 2009 câte un exemplar din numărul 1 pe ianuarie al revistei, ceea ce nu se va mai putea repeta dacă nu se achită abonamentul până la data de 10 februarie a.c.

În unele cazuri (unde numărul de abonamente a rezultat în minus față de 2009), am trimis câteva exemplare în plus în eventualitatea că unele persoane vor dori, totuși, să primească în continuare reviste, abonându-se. În caz contrar se pot vinde la liber și nu vom mai trimite pe viitor în plus.

Întrucât avem și în acest an multe neclarități (date incomplete în situațiile comunicate de către bancă) rugăm pe cei ce au achitat contravaloarea abonamentelor, calendarelor etc. și nu le-am onorat comenzile să ne comunice de urgență lucrul acesta. S-au primit la redacție unele sume virate în cont fără date explicative. Persoanele care au trimis banii sunt rugate să sune la redacție pentru clarificarea situației:

Biserica ELIM – 624 lei; Durla Corneliu - 180 lei;

Oltean Nicolae – 180 lei; Florescu Liviu – 286 lei;

Berar Vasile – 620 lei.

REDACTIA

Autobiografie Gheorghe Bradin

(urmare din pag. 17)

aceasta ne-a fost dată și nouă să o citim. Era cam prin luna mai când s-au întâmplat aceste lucruri. Pe ea se găsea scrisă în limba engleză o adresă din Cleveland și la acea adresă eu am scris cerând lămuriri mai ample cu privire la stăruința în rugăciuni după primirea botezului cu Duhul Sfânt. Răspunsul l-am primit abia pe la 7-9 septembrie, în timpul când eu mă reîntorceam din nou la locuința din Păuliș, dar acum cu soția sănătoasă. Scrisoarea pe care am primit-o era lungă și scrisă în românește de către Pavel Budeanu. După ce am primit acea scrisoare, având deplină lumină asupra stăruinței în rugăciuni pentru primirea botezului cu Duhul Sfânt, noi nu ne-am mai dus la biserica baptistă, ci am început să ne rugăm lui Dumnezeu în casa noastră din comuna Păuliș. Data în care noi am început a ne ruga lui Dumnezeu în casa noastră, făcând rugăciuni pentru primirea botezului cu Duhul Sfânt, a fost 10 septembrie 1922.”

„La început în întreaga noastră țară nu erau în credința penticostală decât numai eu și soția. Am crezut că ei nu-i pot ține un serviciu religios și să-i predic din Cuvântul Domnului, că vorbirea aceasta o puteam avea cu dânsa în afara slujbei religioase; noi am început să ne rugăm și să stăruim în rugăciuni. Despre rugăciuni comune, nu știam nimic, de aceea am început să ne rugăm în mod individual și așa să ne rugăm, fiecare de șapte ori, cum s-a rugat Ilie ca să plouă. Dar nu mult ne-am rugat în felul acesta, doar vreo două duminici, pentru că frații noștri bapțiști din comună

care ne-au iubit, au venit la noi să vadă care este cauza pentru care nu mai mergem cu ei la biserica baptistă. Și care cum veneau și le explicam cum este credința noastră, rămăneau cu noi. Astfel pe la sfârșitul anului 1922, noi eram în comuna Păuliș circa 30 persoane majore și am început a forma și un mic cor. La vreo două luni în urma noastră, a luat ființă o altă bisericuță în comuna Cuvin, compusă la început din 3 suflete.

Noi am început să mărturisim în mod public credința noastră în Dumnezeu: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Credem în moartea ispășitoare și învierea glorioasă a Domnului Isus, în curățirea, spălarea și sfințirea prin sângele Său de toate păcatele înfăptuite în timpul neștiinței, în nașterea din nou, în botezul în apă, trăirea în roadele Duhului Sfânt, botezul Duhului Sfânt, deosebit de nașterea din nou cu dovada vorbirii în limbi străine, în lucrarea darurilor duhovnicești în Biserică, în învierea morților a celor drepti și a celor nedrepti, în venirea secretă a Domnului Isus spre a-Și lua la Sine Biserica sau Mireasa Sa, în a doua Sa venire, când orice ochi Îl va vedea, în domnia Sa de o mie de ani, în învierea morților care nu au avut parte la prima înviere (la venirea secretă a Domnului Isus), în judecata cea mare de la Tronul alb, în izgonirea celor răi în chinul veșnic și în întemeierea unor noi ceruri și a unui nou pământ, pe care vor locui sfinții în bucurii și desfătări fără de sfârșit.

Practici exterioare ale credinței aveam: botezul în apă, cina Domnului, spălarea picioarelor și ungerea cu untdelemn a bolnavilor.”